

Een woord van dank voor de speciale vergadering van de 26^e september 2009

A.C. van Bruggen

Graag wil ik bij deze bestuur en vooral ook de sprekers dank zeggen voor de bijzondere wetenschappelijke vergadering van zaterdag 26 september 2009 ter ere van mijn 80ste verjaardag. Ik was al eerder op deze verrassing voorbereid, maar ik heb een en ander buitengewoon genoten. Wat betreft de sprekers, het bestuur was erin geslaagd een gevariëerd programma samen te stellen dat niet alleen de jubilaris maar ook het publiek zeer aansprak. Bovendien heb ik het speciale en zeer persoonlijke geschenk in de vorm van een apart kافت voor de door het museum gepubliceerde feestbundel heel erg gewaardeerd.

De eerste voordracht van de Hr. Verhecken uit België over de Cancellariidae van de Middellandse Zee en West-Afrika was in de vorm van een klassieke uitstekend gedocumenteerde en geïllustreerde monografie. Ik herinner me nog dat wij in de vroege jaren zestig van de vorige eeuw aan de zuidoostkust van Zuid-Afrika, vnl. rond Jeffreys Bay (ten Z. van Port Elizabeth) schelpen verzamelden – daaronder bevond zich nu en dan een vertegenwoordiger van deze familie, toen onder de naam *Cancellaria*, nu *Trigonostoma*. Dit is een fascinerende familie waarvan wij talrijke details te weten kwamen – ik was vooral geïntrigeerd door de waarneming dat bepaalde soorten op de bodem liggende roggan lastig vallen door bloed te zuigen.

De volgende voordracht was door dr. Bas Kokshoorn die de mollusken vanuit zijn werk bij het Nederlands Forensisch Instituut belichtte, een essay dat geheel bij de tijd was. Het onderwerp, de rol van de weekdieren bij het forensisch onderzoek, wekte veel belangstelling wat ook bleek uit de discussie. Vooralsnog bleek dat vooral de literatuur in de vorm van fictie hiertoe bijgedragen had.

De voorzitter, prof. Ruud Bank, belichtte mijn levensloop zoals hij dat zag – een vreemde gewaarwording om iemand anders je leven te horen en zien beschrijven . . . Via het internet kon hij o.a. beelden van onze werkplek in Zuid-Afrika in de jaren zestig van de vorige eeuw laten zien. Nieuw voor ons was dat mijn Leidse collegedictaten op de een of andere manier een (wellicht illegale) rol in Amsterdam gespeeld hebben (regelrecht plagiaat?).

Collega prof. Edi Gittenberger, die ik zelf al weer meer dan een jaar geleden bij gelegenheid van zijn afscheid van de Leidse universiteit kon toespreken, belichtte de wonderen van de chiraliteit (draairichting) van slakkenhuizen, een boeiende samenvatting – dit is typisch een onderwerp dat bij nader inzien steeds meer vragen opwerpt naarmate oplossingen aangedragen worden.

Tenslotte sprak dr. Bram Breure, lange tijd afwezig vanwege betrokkenheid bij overheid en bedrijfsleven, maar nu teruggekeerd in de moederschoot, het probleem van de landslakken op de moeilijk toegankelijke ‘tepuis’ (geïsoleerde tafelbergen) in Venezuela. Breure beschikt over een geweldig netwerk voor wat betreft landmollusken in Zuid-Amerika, zodat hij bij voortdurend het vakgebied blijft verrassen met boeiende resultaten.

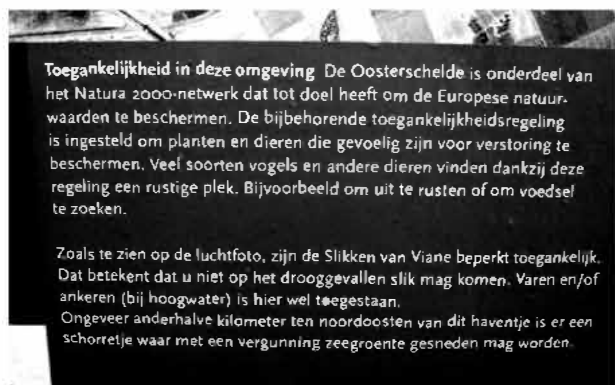
Kortom een vergadering waarin talrijke aspecten van de malacologie ter tafel kwamen zodat er voor elk wat wils was. Nogmaals mijn welgemeende dank aan bestuur en sprekers voor deze speciale bijeenkomst.

De slikken van Viane, verboden gebied

In Spirula 369: 92-97 is een artikel opgenomen over *Mercenaria mercenaria* (L., 1758) van de slikken van Viane, Zeeland. Dit zou anderen ertoe kunnen verleiden om daar ook eens een kijkje te nemen. Aan die verleiding moet u helaas niet toegeven. De betreffende slikken zijn namelijk niet vrij toegankelijk. Borden met de tekst: “kwetsbaar gebied, verboden toegang op drooggevallen slik, niets beschadigen of verontrusten” wijzen daarop. Bovendien staat bij het parkeerterreintje aan het voormalige sloophaventje Viane een informatiezuil (foto) waarop is aangegeven dat het betreden van de slikken van Viane verboden is. Het verbod geldt voor het gehele complex van de Slikken van Viane, zowel direct ten zuiden, als ten noorden van het sloophaventje, inclusief de stredam zelf. Dit betekent dat een ieder die daar zonder vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet verblijft het risico loopt een proces-verbaal te krijgen.

Dit verbod is niet zonder reden. De slikken van Viane zijn namelijk een zeer belangwekkend gebied voor vogels en genieten daarom bijzondere bescherming. Een dergelijk verbod

geldt trouwens voor nog veel meer deelgebieden in de Oosterschelde die onderdeel vormt van het Natura 2000-netwerk. De beperking van de toegankelijkheid van deze gebieden dient om planten en dieren die gevoelig zijn voor verstoring te beschermen. Het is dus altijd zaak om alvorens een gebied te betreden even goed te kijken of dat is toegestaan.

E.C. Stikvoort
afdeling Water en Natuur
provincie Zeeland